

Auken (S):

Ved anden behandling af dette lovforslag amodede jeg om at få lovforslaget tilbage til arbejdsmarkedsudvalget i anledning af en række henvendelser, som udvalget havde modtaget vedrørende en ændret sammensætning af landsarbejdsnævnet, som vi imidlertid først modtog efter, at betænkningen vedrørende lovforslaget fra udvalgets side var afgivet

Behandlingen i arbejdsmarkedsudvalget af disse henvendelser fra organisationerne har imidlertid ikke givet partierne anledning til at stille nye ændringsforslag, og udvalget kan derfor i sin indstilling til folketinget helt holde sig til den betænkning, der blev afgivet inden andenbehandlingen.

Honoré (KrF):

Ved anden behandling stemte vi for et ændringsforslag, der gik imod nedsættelsen af aldersgrænsen for medlemskab. Dette ændringsforslag blev ikke vedlagt, og i konsekvens heraf vil vi ved tredje behandling undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 124 stemmer mod 22; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner.

(Lovforslag nr. L 165. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77. Anden behandling 24/5 77. Tillæggsbetænkning 25/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen (S):

Som det fremgår af tillæggsbetænkningen, har udvalget afholdt 2 møder, hvorunder vi har haft samråd med arbejdsministeren om det spørgsmål om ATP-mæssig ligestilling, som

efter min mening ganske uberettiget gav anledning til en dagsordensdebat i tirsdags.

Når jeg mener, at fremgangsmåden var uberettiget, overflødig og uforståelig, er det, fordi venstre under udvalgsarbejdet ikke en eneste gang har nævnt dette spørgsmål. Havde man blot i udvalget ytret ønske om at få drøftet dette spørgsmål i et samråd med arbejdsministeren, var dette ønske selvsagt blevet imødekommet, så meget mere som formentlig alle partier her i tinget er enige om, at denne ligestilling bør opnås.

Men den lige og korrekte vej skulle altså ikke følges i denne sag. Der var åbenbart behov for lidt politisk spekulation, sensation og drilleri, men det er jo ikke ligefrem en optræden, der gavner folketingets anseelse.

Nu har vi imidlertid haft dette samråd med ministeren, og som ventet har han klart udtalt, at han agter at optage nye forhandlinger med ATPs bestyrelse for at få problemet med ligestillingen mellem mænds og kvinders ret til ægtefællepension under ATP løst. Vi er tilfredse med dette tilsagn og regner med, at problemet kan løses hurtigt.

Men når dette er sagt, vil jeg gerne føje til, at det er klart, at ATPs ledelse må inddrages i løsningen af dette problem. Der skal foretages aktuarmæssige beregninger, og en række spørgsmål omkring bidrag og pensionsstørrelse og meget andet skal afklares.

Forholdet er jo det, at ATP er en forsikringsmæssig ordning, og den har kun de indbetalte bidrag med renter at dele ud af. Man kan derfor ikke indføre en ny pensionsform, altså en ny udgift, uden at sikre sig, at der er midler hertil til rådighed, principielt enten i form af en forhøjelse af ATP-bidraget eller i form af en sænkning af de øvrige pensioner. I øvrigt er der andre måder at løse dette ligestillingsproblem på.

Mette Madsen (V):

Venstre er tilfreds med, at vi under det udvalgsarbejde, der har fundet sted mellem anden og tredje behandling, har opnået netop det, vi ønskede med vort dagsordensforslag, nemlig at problemet med ægtemandspension skulle løses snarest. Et stort flertal af folketingets partier har nu nedfældet i betænkningen, at man forventer, at denne løsning fremskyndes mest muligt. Heri lægger venstre, at regeringen efter forhandling med ATPs bestyrelse vil fremlægge de nødvendige lovforslag så be-

[Mette Madsen.]

tids, at problemet bliver løst i næste folketings-samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 90 stemmer mod 60.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini-steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Medlemskredsen, bestyrelsens sammensætning, fondsanbringelsen m.v.).

(Lovforslag nr. L 166. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77. Anden behandling 24/5 77. Tillæggsbetænkning 25/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillæggsbetænkningen.

Uden for tillæggsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Erling Dinesen (S):

Ja, man skal jo omtale dette ændringsforslag, men det, jeg har at sige om det, er ikke noget godt. Jeg synes, det er noget af det mest ejendommelige, vi endnu har set i denne retning. Jeg troede egentlig, at man i fremskridtspartiet var klar over, at man herinde kunne få juridisk assistance til udarbejdelse af eventuelle ændringsforslag, såfremt man udtrykte ønske om det. Som ændringsforslaget nu foreligger, kan det efter min opfattelse ikke vedtages, i alle tilfælde ikke hvis respekten for folketinget skal bevares.

Partiet foreslår § 11, stk. 1, i ATP-loven ændret, og så glemmer man totalt – eller overlader det måske til andre kræfter – at denne ændring automatisk vil kræve ændringer i §§ 12, 13 og 14 i ATP-loven. Det er lovsjusk, så det batter noget, og jeg vil bare gerne understrege, at vi bestemt må tage afstand fra dette ændringsforslag, også, som jeg sagde det før,

fordi ændringer i ATP-loven først bør drøftes med ATPs ledelse.

Glistrup (FP):

Det er direkte forkert, når den foregående ordfører siger, at der er nogen som helst grund til at ændre i §§ 12, 13 og 14. Vi har haft den fornødne juridiske assistance, og den måde, man har fremsat forslaget på er juridisk helt i orden. Det eneste, det drejer sig om, er det rent politiske holdningsspørgsmål, og det er jo et problem, som de fleste af os, der sidder her i salen, i mere end en halv snes år jævnlig har haft lejlighed til at høre om ved politiske møder. Det er jo nogenlunde hverdagskost, at der dukker en spørger op og stiller spørgsmålet: Hvad synes den, der nu er taler ved det politiske møde den aften, om, at enkemænd ikke har de samme pensionsrettigheder, som enker har i henhold til ATP-reglerne? Hertil er der nogle, der siger: Det synes vi er helt i orden. Det er uværdigt for skabningens herre sådan pludselig at skulle dysses ned til, at han skal have pension efter noget så inferiørt som hans vedhængende ægtefælle, og derfor kan det ikke være rigtigt at indføre en enkemandspension, der vil være en degradering af mandkønnet. Man har også hørt synspunkter om, at manden da nok skal kunne klare sig selv, og andre betragtninger, og det er da helt i orden, at man har den holdning.

Der er andre mere fremskridtsbevidste folk, og dertil hører fremskridtspartiet selvfølgelig, som siger: Det rigtige må være at betragte folk som mennesker og at ligestille mennesker, og der er ingen grund til at gøre nogen som helst forskel på, om man er mand eller kvinde. De må have de samme rettigheder og de samme forpligtelser.

Der er nogle, der har de synspunkter, og det er det, som dette ændringsforslag alene drejer sig om. Vi har netop ikke villet forkvakle det hele på den måde, som hr. Erling Dinesen var tilbøjelig til at ville lokke os til ved også at foreslå ændringer i §§ 12 og 13. For at det skal være enkelt og klart for ethvert medlem herinde, når man skal tage stilling, drejer det sig kun om dette: skal manden ligestilles med kvinden, eller skal kvinden ligestilles med manden, eller skal man gøre det på den måde, som man har gjort traditionelt, at man gør forskel på kønnene? Det er alene det, som lægges frem til afstemning nu.

Når hr. Erling Dinesen var inde på, at det